

2. 10

11/16

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

GERÇEKLERİN AYDINLIĞI

iran islâm cumhuriyeti
kültür merkezi
yayınları

Ö N S Ö Z

... Tahmili Savaş niçin ve nasıl başladı? Savaşı kim başlattı? Bu savaşın gerçekleşmesi için kimler teşvikçilik ve destekleyicilik etmiştir ve savaştan en büyük yararı kimler sağlamıştır? İran'la Irak arasındaki ihtilaflar nelerdir? Teşkilatlar ve uluslararası kuruluşlar bu savaşta nasıl bir rol üstlenmişlerdir? Savaş sona erdirmenin yolu nedir?

Bu ve buna benzer onlarca sorunun üzerinde durup düşünmek, savaşın nedenini ve hedeflerini anlamamızı sağlayacak ve hatta bugün dünyanın karşı karşıya bulunduğu birçok buhran ve bunalımın daha iyi kavranmasına ve çözüm yollarının daha çabuk bulunmasına yardımcı olacaktır.

Bu yüzden, burada Türkiyeli Müslüman bacı ve kardeşlerin İran - Irak savaşıyla ilgili olarak en çok sordukları kimi soruları biraraya toplayıp bunlara cevap vermeye çalıştık. Dileğimiz, bu soru ve cevapların hakikatin daha kapsamlı bir şekilde kavranmasına yardımcı olmasıdır ve olacaktır da inşaallah.

İran İslâm Cumhuriyeti
Kültür Merkezi

Ankara
Eylül 1986

SORULAR

- SORU : 1 — İran - Irak savaşının kesin başlangıç tarihi nedir?
- SORU : 2 — İran'la Irak arasında eskiden beri mevcut olan sınır anlaşmazlıkları nelerdir?
- SORU : 3 — 1975 Cezair Anlaşması hakkında biraz açıklama yapar mısınız?
- SORU . 4 — Irak Baas Rejimi'nin mahiyeti hakkında açıklamada bulunur musunuz?
- SORU : 5 — Sizce İran - Irak Savaşı'nın başlayış nedeni nedir? Acaba sebep sınır anlaşmazlığı mıdır?
- SORU : 6 — İran'la Irak arasındaki bu savaşı «İki Müslüman kavim arasındaki savaş» olarak isimlendirmemiz mümkün müdür? Çünkü ne de olsa Irak halkı da Müslümandır.
- SORU : 7 — Irak'ın uluslararası kanunları çiğnediğini söylüyorsunuz; bu konuda örnekler verebilir misiniz?
- SORU : 8 — Saddam bu savaşı birçok kez «Arap - Acem Savaşı» olarak göstermeye çalıştı. Bu iddianın gerçeğe ilgisi ne orandadır?
- SORU : 9 — Saddam kimi zaman da bu savaşın Şiilerle Sünniler arasında süren bir savaş olduğunu iddia etmiştir. Bu konuda açıklamada bulunur musunuz?
- SORU : 10 — İran İslâm Cumhuriyeti'nin bu savaştaki savunma saikleri nelerdir?
- SORU : 11 — İran ihtiyaç duyduğu silahların temin edilmesi hususunda ne yapmaktadır?
- SORU : 12 — Irak ihtiyaç duyduğu silahların temin edilmesi hususunda ne yapmaktadır?
- SORU : 13 — Acaba bu savaş daha çok Amerika ve Sovyetler gibi güçlü ülkelerin yararına değil midir?
- SORU : 14 — İran niçin Irak rejiminin barış isteğini reddediyor ve neden savaşı devam ettirmek hususunda bu kadar ısrarlı davranıyor?

SORU : 15 — Şimdiye kadar İran - Irak savaşını sona erdirmek hususunda hangi ülke ve teşkilatlar arabuluculuk girişiminde bulundular ve İslâm İnkılâbı sorumluları niçin bu çağrılara olumlu cevap vermiyorlar?

SORU : 16 — Irak'ın kimyasal silahlardan yararlanması ve Birleşmiş Milletler'in bu konuda takındığı tavır nasıl olmuştur?

SORU : 17 — Sizce petrol fiyatının düşürülmesi komplosunun İran - Irak savaşıyla bir ilgisi var mıdır?

SORU : 18 — İran İslâm Cumhuriyeti yetkililerinin son zamanlarda Fars Körfezi ülkelerini tehdit etmelerinin nedeni nedir?

SORU : 19 — İran İslâm Cumhuriyeti'nin Irak'a yardım eden ülkelere karşıki genel tavrı nedir?

SORU : 20 — Acaba İran da Irak gibi sivil yerleşim yerlerini bombalıyor mu?

SORU : 21 — İran savaşta galip çıkarsa Irak topraklarını işgal edecek mi?

SORU : 22 — İran'ın Irak'la savaşı sona erdirdikten sonra İsrail'le savaşacağını dile getiren sloganın doğruluk derecesi nedir?

SORU : 23 — Eğer başkalarının hakkına tecavüz etmek kötü bir şeyse; halihazırda İran da Irak topraklarına girmiş bulunmaktadır. Acaba bu da tecavüz değil midir? Bunu nasıl izah edersiniz?

SORU : 24 — İran İslâm Cumhuriyetinin savaşı sona erdirmeye hususunda ileri sürdüğü şartlar nelerdir?

Sivil yerleşim yerlerine saldırmak, Irak Baas rejiminin en sıradan cinayetlerinden biridir.

das einseitige Verhalten
nicht verheißt, sondern es ist eine
einstufige, nicht zweistufige, nicht

SORU — İran - Irak savaşı hakkında sorular

İran'da nedir?

CEVAP — Düşünülmesi gereken, gerilla tarzı savaş
hücumunda 13/1358 (3 Nisan 1979) tarihinden, İran
İslam İnkılabı'nın gerçekleşmesinin 50 gün son-

اِنَّ الَّذِيْنَ يَنْتَظِرُوْنَ اَنْ يَّظْلَمُوْا اِنَّ اِلٰهَ الْغَنِيِّ وَالْفَقِيْرِ

İslam doktrini gerektirir:

«Haksızlığa uğratılarak kendilerine savaş açıl-
an kimselerin karşı koyup savaşmasına izin veril-
miştir; ve Allah onlara yardım etmeğe elbette
kâdirdir.»

(Hacc Sûresi, 39)

İran'ın İran İslam Cumhuriyeti'ne tahmini savaş-
tan önce gerçekleştirdiği bu saldırılar onun çok daha
öncelerden savaşa hazırlanmış ve açık delillerdir.
İrak savaş öncesinde gerçekleştirdiği bu saldırı-
lar İran'ın gücüne, sinemak ve irak kuvvetlerine
karşı - koyacak bir güce sahip olup olmadığının sala-
mak istemekteydi aşında.

SORU ve CEVAPLAR

SORU — İran - Irak savaşının kesin başlangıç tarihi nedir?

CEVAP — Düzenli olmayan, gerilla tarzı savaş hususunda 13/1/1358 (3 Nisan 1979) tarihinden, yani İran İslâm İnkılâbı'nın gerçekleşmesinin 50 gün sonrasından 31/6/1359 (22 Eylül 1980) tarihine kadar Irak tarafından İran'a 636 kez saldırılmıştır. Havadan, karadan ve denizden gerçekleştirilen bu saldırıların dökümü aşağıdadır :

Toplam	Kara, Hava ve Denizden Mucasara	Kara, Hava ve Denizden Topyekûn saldırı	Kara ve Hava Saldırısı	İran Toprakları'nın filmini çekme	Deniz Saldırısı	Hava Saldırısı	Kara Saldırısı
636	18	7	5	1	20	167	418

Irak'ın İran İslâm Cumhuriyeti'ne tahmili savaştan önce gerçekleştirdiği bu saldırılar onun çok daha öncelerden savaşa hazırlandığının apaçık delilleridir.

Irak, savaş öncesinde gerçekleştirdiği bu saldırılarla İran'ın gücünü sınamak ve Irak kuvvetlerine karşı - koyacak bir güce sahip olup olmadığını anlamak istemekteydi aslında.

İşte, Irak'ın sözkonusu saldırıları İran'ın mukavemet edemeyecek durumda olduğunu gösterince Irak 31/6/1359 (22 Eylül 1980) tarihinde İran İslâm Cumhuriyeti'ne namertçe işgal saldırısını başlattı.

1500 tank ve onlarca savaş uçağıyla başlayan bu saldırıya 12 kolordu katıldı ve İslâm toprakları birden işgal edildi. Savunmasız çocuk, kadın ve ihtiyarlarımız alçakça katledildi. Sınıra yakın şehirlerimiz yerlebir edildi ve Tahran, İsfahan, Kirmanşah, Tebriz, Hemedan, Buşehr, Şiraz, Dezful, Abadan ve Ahvaz şehirlerindeki sivil havaalanlarımız ve birçok tesisimiz bombalandı. Aynı zamanda Abadan ve Hurremşehr liman şehirlerimiz de Irak'ın mütecaviz kara ve deniz kuvvetlerince muhasara edildi. Böylece Irak İsrail'in 1967'deki 6 Gün Savaşı'nı taklit etmiş ve İslâm Cumhuriyeti'ni gafil avlamaya çalışmıştı.

SORU — İran'la Irak arasında eskiden beri mevcut olan sınır anlaşmazlıkları nelerdir?

CEVAP — Irak 1918 yılına kadar Osmanlı egemenliği altındaydı. Osmanlılar 1. Dünya Savaşı'nda yenilince İngilizler tarafından işgal edildi. 1932'lere kadar İngiliz egemenliği altında kalan Irak'ın müstakil bir devlet olarak Birleşmiş Milletler'e katılması 52 ülkenin oylarıyla gerçekleşti. Bu tarihten itibaren Irak, Birleşmiş Milletler'in kararıyla sözde müstakil bir devlet olarak anılır oldu ama gerçekte 1958 yılına kadar İngiliz egemenliği altında kalmaya devam etti; ve ancak 1958 yılında Abdülkerim Kasım'ın gerçekleştirdiği darbeden sonra müstakil bir devlet haline gelebildi. Ama sömürgecilik çehre değiştirerek gene varlığını sürdürdü.

İran'la Osmanlı devleti arasında 1823 yılında im-

zalanan I. Erzurum Anlaşması ufak tefek kimi değişikliklere rağmen hâlâ geçerli bulunmaktadır. 1847 yılında II. Erzurum Anlaşması adıyla İran ve Osmanlılar arasında bir anlaşma daha imzalanmış ve İran hükümeti tarafından onaylanmıştır. Bu anlaşmaya istinaden 1913 yılının 4 Kasım'ında İran'la Osmanlı devleti arasında Rusya ve İngiltere büyükelçilerinin nezaretinde İstanbul'da 8 maddelik bir mukavele imzalandı. 1914 yılında da 4 ülkenin temsilcilerinden oluşan bir komisyon İran - Osmanlı sınırının yeniden belirlenmesi için Hürremşehr'de toplandı. Bu komisyon bir yıllık süre zarfında Şattularap'tan başlayıp Bazergan (Gürbulak) sınırına kadarki İran - Osmanlı sınırını belirledi. İşte bütün bu anlaşmalara dayanarak İran'ın Şattullarap'ta gemi bulundurmaya ve gemilerle ulaşım sağlamaya hakkı bulunmaktadır.

1930 yılında İngiltere İran'a Şattularap'la ilgili bir kontrat tahmil etti. Bu kontrat görünüşte Irak'la imzalanmıştı ama gerçekte perde gerisinde İngiltere yer almaktaydı ve bu kontratla aslında İngiltere'nin menfaatleri korunmaya çalışılıyordu.

1932 yılının Aralık ayında da İran'la Irak arasında sınır güvenliğini sağlamak, kaçak giriş çıkışları önlemek ve muntika halkının huzurunu sağlamak maksadıyla Bağdat'ta 6 aylık bir müddet için muvakkat bir anlaşma imzalandı.

ŞATTULARAP ANLAŞMASI

İran'la Irak arasındaki en önemli problem Şattularap'taki hakimiyet hakkı ve buradaki gemilerle ulaşım sağlama sorunuydu. Osmanlılar zamanında imzalanmış hiçbir anlaşmada Şattullarap sorunu tamamiyle halledilememişti ve her iki ülke (İran ve

Osmanlı) Şattularap üzerinde müsterek bir hakimi-
yet sürdürmekteydiler.

1934 yılında Irak, İngiltere'den destek sağlayıp İran'ı Şattularap üzerindeki egemenlik hakkı hususunda Birleşmiş Milletler'e şikayet etti. Bunun üzerine Birleşmiş Milletler, iki tarafı doğrudan müzakerelerde bulunmaya davet etti ve bu müzakereler sonunda İngiltere'nin arabuluculuğunda Şattullarap Anlaşması adıyla bir anlaşma imzalandı.

1958'DEN SONRAKİ İRAN - IRAK İLİŞKİLERİ

İran'la Irak arasındaki ilişkiler Abdülkerim Kasım zamanında vahim bir durum aldı; çünkü Abdülkerim Kasım, Huzistan'ın Arap mintikası olduğunu iddia etmeye başlamıştı. Ama 1960 yılında gerçekleşen müzakereler sonunda iki ülke arasında yeniden iyi ilişki ve diyalog sağlandı.

Abdurrahman Arif zamanında iki ülke arasındaki ilişkiler çok iyi durumdaydı ve Abdurrahman Arif, iki ülkeyi birbirine daha çok yaklaştırmak ve barışçı esaslara dayalı bir ilişki sistemi kurmak için bizzat gayret gösterdi. Bu yüzden de 1967 yılında İran'ı resmen ziyaret etti ve çok sıcak ve samimi bir şekilde karşılandı. İlişkilerin daha samimi bir havaya bürüneceği ve aradaki ihtilafların barışçı tarzda halledileceği sanılıyordu ama Irak'ta 1968 yılında gerçekleşen darbe bu sanıları boşa çıkardı.

Irak'ta 1968'de yönetimi ele geçiren BAAS'çılarla da görüşmelerde bulunuldu, ama görüşmeler sonuçsuz kaldı. Sonuçsuz kalan bu görüşmelerden sonra Irak, 1969 yılında İran'dan Şattularab'a girmeleri halinde gemilerinin Irak bayrağı çekmelerini istedi. Bununla Şattularab'ın Irak'a ait olduğu anlatılmak

isteniyordu. Bunun üzerine İran, değil Irak'ın bu isteğini yerine getirmek, buna cevap bile vermedi ve 1969 Nisan'ında 1937 anlaşmasını Irak'ın bu anlaşmaya 32 yıldır uymadığı gerekçesiyle iptal etti.

Hasılı, İran'la Irak arasındaki Şattularab iftilafı bu şekilde devam etti. İran Hattulka'r'ı isterken; Irak, İran - Irak sınırının Şattularab'ın doğu yakası olduğunu iddia etmekte ve Şattularab'ın Irak'a ait olduğunu savunmaktaydı. Bu konuda İran, Hattulka'r'ın iki ülke arasındaki sınır olduğunu belirten uluslararası kararlara istinad etmekteydi. Oysa Irak, daha önce hiçbir açıklamada bulunmadan Zeynelkavs ve Havız Meymek karakolları arasındaki mıntıkaya el koymuş bulunuyordu.

SORU — 1975 Cezayir Anlaşması hakkında biraz açıklama yapar mısınız?

CEVAP — 1975 yılının Mayıs'ında OPEC Teşkilatı üyesi ülkelerin başkanları Cezair'de biraraya geldiklerinde, Cezair Cumhurbaşkanı Bumedyen'in arabuluculuğu neticesinde Şah Muhammed Rıza Pehlevi ile o zamanlar Irak İnkılab Şurası Başkan Yardımcısı bulunan Saddam Hüseyin biraraya geldiler ve görüşmeler neticesinde kimi hususlarda görüşbirliğine vardılar.

Cezair'de Şah Muhammed Rıza Pehlevi, Saddam Hüseyin, Cezair Cumhurbaşkanı Bumedyen ve Dışişleri Bakanı Abdülaziz Büteflike'nin huzurunda muhabirlere duyurulan İran - Irak ortak bildirisinin tam metni aşağıdadır :

«OPEC üyesi ülkelerin devlet ve hükümet başkanlarını biraraya getiren ve Cezair Cumhurbaşkanı Bumedyen tarafından açılan konferans boyunca İran

İranlı Müslüman gençler, inançları uğrunda cihad etmeyi kendilerine farz kabul etmektedirler.

Şahı Muhammed Rıza Pehlevi ile Irak İnkılab Şûrası Komutan Yardımcısı Saddam Hüseyin iki kez biraraya gelip görüşmelerde bulundular ve İran - Irak ilişkilerini etraflı bir şekilde ele aldılar. Cumhurbaşkanı Bumedyen'in de hazır bulunduğu görüşmelerde her iki taraf da iki ülke arasındaki sorunların çözüme kavuşturulması hususunda samimi bir şekilde gayret gösterdi.

Her iki taraf, iki ülke arasındaki sınırın korunması, karşılıklı olarak birbirinin haklarına saygı gösterilmesi ve birbirinin içişlerine karışılmaması hususlarında aşağıdaki şekilde mutabakata vardılar :

1 — Her iki taraf da iki ülke arasındaki kara sınırı hususunda 1913 tarihli İstanbul Protokolü ve 1914 tarihli Sınırı Belirleme Komisyonu'nun kararlarına uyacaklardır.

2 — İki ülkenin deniz sınırı Hattulka'r'dır. Her iki ülke de müşterek sınır boyunca emniyeti sağlamakla yükümlü bulunmaktadırlar. İki taraf da sınırlardan yapılan kanunsuz ve yıkıcı amaçlara yönelik kaçak geçişleri önlemekle yükümlüdürler.

3 — İki taraf da yukardaki maddelere uyacağını tekeffül etmektedir. Herhangi bir maddeye uyulmaması hali bu anlaşmanın ruhuna aykırıdır ve anlaşmanın bütün maddelerine riayet etmek gerekmektedir.

4 — Her iki taraf da Cumhurbaşkanı Bumedyen'le daimi bir ilişki halinde bulunacak ve gerekirse Cumhurbaşkanı Bumedyen, üzerinde mutabakata varılan hususların uygulanıp uygulanmadığını kardeşane bir hava içinde kontrol edebilecektir.

İran Şahı Muhammed Rıza Pehlevi ve Saddam Hüseyin, iki ülke arasında ortaya çıkabilecek ihtilaf-

ların görüşmeler yoluyla halledilmesi ve ilişkilerin daha iyi bir vaziyete gelebilmesi için ellerinden gelen çabayı harcayacaklardır. Taraflar, mıntıkanın her türlü dış müdahaleden masun kalması gerektiğini ilan ederler. Bu maddelerin uygulanmasını sağlamak amacıyla iki ülke temsilcilerinden müteşekkil bir komisyon oluşturulacaktır. İki ülkenin dışişleri bakanları Cezair Dışişleri Bakanı ile birlikte 15 Mart 1975 tarihinde Tahran'da biraraya geleceklerdir. Her iki tarafın arzusuna mebni olarak İran - Irak müşterek toplantılarının tümüne Cezair yetkilileri de davet edilecektir.

Müşterek komisyon çalışma usulünü belirleyecek ve gerektiğe münavebeli bir şekilde Bağdat ve Tahran'da toplantılar düzenleyecektir.

Muhammed Rıza Pehlevi, Irak Devlet Başkanı Ahmed Hasan Elbeker'in dâvetini büyük bir memnuniyetle kabul etmiştir. Irak'a yapılacak bu resmi ziyaretin tarihi daha sonra iki tarafça belirlenecektir. Diğer yandan Saddam Hüseyin'in de belirlenecek tarihten sonra İran'ı ziyaret etmesi karara bağlanmıştır.

Muhammed Rıza Pehlevi ve Irak Cumhurbaşkanı Yardımcısı Saddam Hüseyin, İran'la Irak arasındaki ihtilafların ortadan kaldırılması, iki ülke arasındaki münasebetlerin samami bir havaya dönüşmesi ve mıntıkanın selâmetinin sağlanmasına yönelik bu görüşmenin gerçekleşmesine önayak olması münasebetiyle Cezair Cumhurbaşkanı Bumedyen'e teşekkürlerini sunmaktadırlar.»

(İran - Irak Ortak Bildirisi'nin sonu)

Cezair'deki bu görüşmelerin ardından, ortak bildiride de belirtildiği üzere, İran, Irak ve Cezair dışiş-

leri bakanlığı 15 Mart 1975 tarihinde Tahran'da samimi bir hava içinde biraraya geldiler. Daha sonraki toplantı Bağdat'ta ve sonuncu toplantı da 1975'in Mayıs'ında Cezair'de gerçekleşti ve ilgili belgeler, taraflarca Cezair'de imzalandı.

Zamanın İran Başbakanı Emir Abbas Huveyda Irak devletinin ve Saddam'ın resmi dâvetlisi olarak 26 - 29 Mart tarihinde Irak'ı ziyaret etti ve Irak hükümetiyle halkı tarafından sıcak bir ilgiyle karşılandı. Ardından Saddam Hüseyin de zamanın İran hükümeti ve başbakanı tarafından İran'a dâvet edildi. Bunun üzerine Saddam da İran'a resmi bir ziyarette bulundu ve İran'ın o zamanki hükümetince sıcak bir ilgiyle karşılandı.

Bu tarihten sonra iki ülke arasındaki ilişkiler sıcak bir havaya dönüştü. Birçok hususta işbirliğinde bulunmaya karar verildi. İki ülke halklarının giriş çıkışı kolaylaştırıldı ve Kürt sorunuyla İran'a iltica etmiş Kürtler hakkında anlaşmaya varıldı.

Böylece İran'la Irak arasındaki ihtilaflar halledilerek iki ülke arasındaki yaklaşık 1.300 kilometrelik sınır çizgisi belirlendi.

SORU — Irak Baas Rejimi'nin mahiyeti hakkında açıklamada bulunur musunuz?

CEVAP — Irak'a hakim olan Baas Partisi'nin kurucuları Hristiyan Mişel Eflak ve Salahaddin Baytar'dır. Mişel Eflak'in babası Yunan, annesi ise Fransız'dı. Aile, Suriye Fransa'nın egemenliği altındayken Suriye'ye göç etmiş ve buraya yerleşmişti.

Baas Partisi müphem ve sembolik bir ideolojiye sahiptir. Aslında bu parti, İslâmî hareketlerin aley-

hinde ve karşısında bir alternatif olmak üzere İngilizlerce kurdurulmuş ve 1946'dan sonra siyasi bir teşkilat olarak boygöstermeye başlamıştır.

Baas Partisi'nin ideolojisi, sosyalizm, tahrif edilmiş İslâmî hakikatler ve aşırı milliyetçiliğin birbirine karılmasıyla meydana getirilmiştir.

Baas Partisi, Abdüselâm Arif'in Abdülkerim Kasım'a karşı 1963 Şubat'ında gerçekleştirdiği darbeden sonra Irak'a hakim olmaya başladı. Derken 1968'de gerçekleştirdiği darbeyle Baas Partisi hakimiyeti tam anlamıyla eline geçirdi ve Ahmed Hasan Elbeker devlet başkanı oldu.

SORU — Sizce İran - Irak Savaşı'nın başlayış nedeni nedir? Acaba sebep sınır anlaşmazlığı mıdır?

CEVAP — Hayır. Bizce savaşın gerçek nedeni, sınır anlaşmazlığı değildir. Çünkü sınır anlaşmazlığı sorunu 1975 Cezair anlaşmasıyla çözüme bağlanmış bulunuyordu.

Büyük Şeytan Amerika'nın ve dolayısıyla Saddam'ın İmam Humeyni'ye olan kızgınlığı daha İmam Humeyni Irak'ın Necef şehrinde sürgünde bulunduğu zamanlara dayanan bir kızgınlıktır. Baasçılar Şah'la 1975 yılında Cezair Anlaşması'nı imzaladıktan sonra İmam Humeyni'nin Şah'ın Amerikacı rejimine karşı verdiği mücadeleden yavaş yavaş rahatsız olmaya başladılar. Onlar Batıcı bir kafa yapısına sahip oldukları için İmam'ın Batıya karşı verdiği mücadele başlıbaşına bir rahatsızlık kaynağıydı onlar için; ve bu yüzden İmam'a baskı yapmaya başlamışlardı.

Irak'ın Necef şehrinde Baasçıların desteğiyle İmam Humeyni'nin evinin basılması ve değerli oğlu Ayetullah Mustafa Humeyni'nin şehid edilmesi İmam

Bilinçsiz Irak askerleri, İslâm kuvvetlerince esir alındıktan sonra hakikatlere aşına olmaktadır.

ballistiere asine omanitului.
Hilipps irak nekerber islim kuvvetlerine car alindan sonra

Humeyni'yi verdiği mücadeleden vazgeçirmeye yönelikti; ama bu emellerine asla ulaşamadılar.

Derken İran'da İslâm Cumhuriyeti'nin kurulması ve İran İslâm İnkılâbı'nın bölge ülkelerinde yaşayanları ve özellikle de Irak'ın Mustaz'af Müslüman halkını etkilemeye başlaması Irak'a hakim Baasçı - Siyonistleri çileden çıkarmaya başladı; ve bu yüzden de daha İslâm İnkılâbı gerçekleşir gerçekleşmez, genç ama güçlü İslâmî yönetime sataşmaya başladılar. Arap Halkını Kurtarma adı altında Huzistan'da çıkarılan olaylar; oluşturulan sözde «Arabistan (Huzistan) Kurtuluş Örgütü», ve Baas yandaşlarının trenlere, mağazalara ve sair yerlere bomba yerleştirme şeklindeki insanlık dışı yıkıcı hareketleri, Irak Baas rejiminin patronlarının emrine uyarak genç İslâm Cumhuriyeti'ni ortadan kaldırmaya yönelik eylemleliydi. Baasçılar bu türden eylemlerle İslâm Cumhuriyeti'ni ortadan kaldırabileceklerini sanıyorlardı.

Tahmili savaşın başlamasından aylarca önce Bağdat'la bölgedeki gerici ülkelerin başkentleri arasında gerçekten kuşkulu trafik yoğunluğuna ve Henry Kissinger, Saddam, Suudi Arabistan Kralı Halid ve Amerika'nın mıntıkadaki büyükelçilerinin katıldığı savaştan birkaç hafta önce Riyad'ta gerçekleşen olağanüstü toplantıya bakarak Saddam'ın savaşı başlatma emrini dünya istikbarından aldığını; bu konudaki bütün plan ve porjelerin CIA'nın yardımlarıyla hazırlandığını, ve savaş bütçesinin de Suudi Arabistan, Mısır ve sair gerici ülkelerce tedarik edildiğini rahatlıkla iddia etmek mümkündür.

Şeytanın ona rüyasında İran'ı birkaç gün içinde fethedeceğini dostça fısıldadığı Saddam, Amerika'nın emrine uyarak İran İslâm Cumhuriyeti'ne saldırdı.

Kâfir Saddam, Irak Baas rejimini bütün imkânlarıyla destekleyen bunca güce rağmen bu savaştan yenik çıkacağını asla tahmin etmemiştir; ama olan oldu ve Doğu - Batı emperyalistlerinin onca yardımları bile Saddam'ı korkunç bir yenilgiden kurtaramadı ve kurtaramayacaktır da.

SORU — İran'la Irak arasındaki bu savaş «İki Müslüman kavim arasındaki savaş» olarak isimlendirmemiz mümkün müdür? Çünkü ne de olsa Irak halkı da Müslümandır.

CEVAP — Hayır, bu şekilde isimlendiremeyiz. İran'la Irak arasındaki savaş, İmam Humeyni'nin de belirttiği gibi İslâm'la küfür arasındaki savaştır. Aslında İran Irak'ın mustaz'af halkıyla değil, Irak'a hakim olan zalim ve kâfir Baasçı rejimle savaşmaktadır. Irak'a hakim olan rejimin başındaki adam (Saddam) öyle bir adamdır ki, ona hiçbir şekilde Müslüman demek mümkün değildir. O, süper güçlerin amaçlarına hizmet eden ve ülkesinde zulüm ve zorbalıkla haki-miyet sürdüren bir uşaktır sadece.

Irak Siyonist Baas rejimi sadece Müslüman olmamakla kalmamakta, aynı zamanda Müslümanları en korkunç zindarlarda en vahşi işkenceler altında şehid de etmektedir. Bu rejimin korkunç işkencelerle şehid ettiği Müslümanlara, büyük İslâm alimi Şehid Bâkır es-Sadr ile kızkardeşi Bintulhuda örnek gösterilebilir.

SORU — Irak'ın uluslararası kanunları çiğnediğini söylüyorsunuz; bu konuda örnekler verebilir misiniz?

CEVAP — Irak'ın kâfir, Baasçı ve Siyonist rejimi,

geçen 6 yıllık süre zarfında hiçbir İslâmî ve uluslararası kurala riayet etmemiştir.

Bu alçak Baasçı rejim bu süre zarfında sivil bölgeleri bombalayıp şehirleri yerlebir ederek sivilleri katletmiş, ticari gemilere saldırmış, esirlere etmedik zulüm bırakmamış, kimyasal silahlardan büyük oranda yararlanmış, demiryollarını ve trenleri bombalamış ve daha bir sürü uluslararası kanunlara muhalif suçlar ve cinayetler işleyerek bu kanunları ayaklar altına almıştır. Bu cinayetlerin bir bölümünü örnek olarak zikrediyoruz :

* 22 Eylül 1980 tarihinde 1.000 kilometre karelik sınır boyunca 12 kolordusuyla İran İslâm Cumhuriyeti'ne saldırması ve şehir ve köyleri işgal ederek yakıp yıkması, yerlebir etmesi.

* Tahmili savaş boyunca 35 şehrin meskûn, sivil ve iktisadi mıntıkalarını, hastahanelerini, okullarını ve dinî - ilmi merkezlerini bombalaması.

* Sivillere insanlık - dışı muamelelerde bulunulması ve esir alınması, kadınlara ve kızlara tecavüz edilmesi ve bunların öldürölüp toplu - mezarlara üstüste gömölmesi, esirlerin öldürölmesi ve bu esirlerin bir kısmı için gizli toplama kamplarının düzenlenmesi.

* Meskûn mıntikalara saldırılmasını yasaklayan 12 Haziran 1984 anlaşmasının ihlâli.

* Nevruz Petrol Kuyuları'na saldırması ve uluslararası çevreyi koruma kanununu ihlâl etmesi.

* Sivil havayolları hatlarını tehdit etmesi ve Cezair Dışişleri Bakanı'nı Tahran'a götüren uçağı düşürmesi.

* Uçak kaçırmaya teşebbüs etmesi, hava korsanlarını himaye etmesi ve onları Irak'a kabul etmesi.

* Tahran'da cuma namazının kılındığı yere bomba yerleştirmeye teşebbüs etmesi .

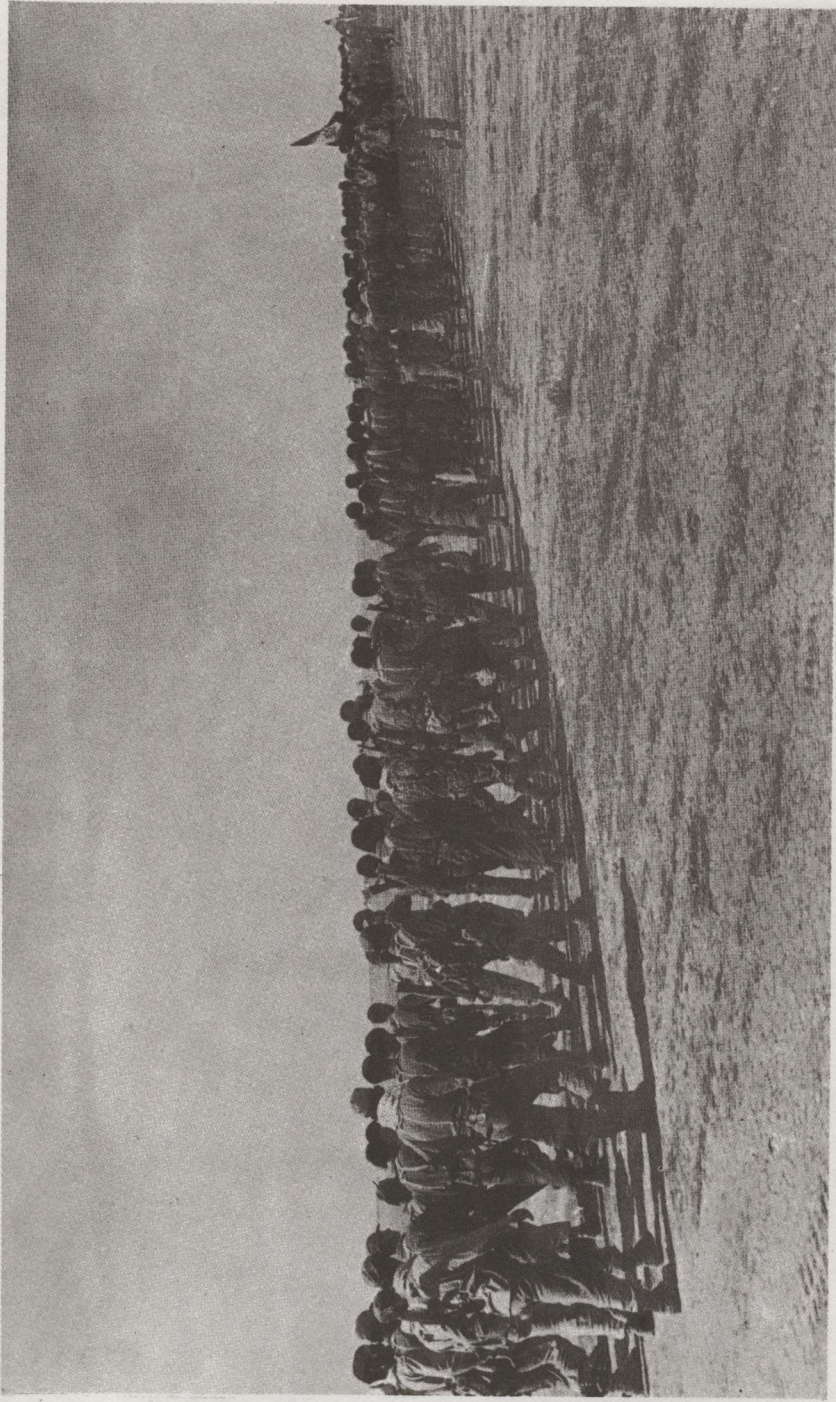
* 17 Haziran 1925'te Cenevre Konferansı'nda kabul edilen kimyasal silahlarla ilgili kanunu ihlâl etmesi ve bu silahlardan yararlanması. (Oysa bu kanuna Irak da imza atmıştı.)

SORU — Saddam bu savaşı birçok kez «Arap - Acem Savaşı» olarak göstermeye çalıştı. Bu iddianın gerçeğe ilgisi ne orandadır?

CEVAP — Bu iddia rezil bir yalandan ibarettir. Aramızdaki savaş Arap - Acem savaşı değil, İslâm - Küfür savaşıdır.

SORU — Saddam kimi zaman da bu savaşın Şii-lerle Sünniler arasında süren bir savaş olduğunu iddia etmiştir. Bu konuda açıklamada bulunur musunuz?

CEVAP — Bu iddia da yalandır. Saddam'ın hiçbir İslâmî husus ve cemaatle bir ilgisi yoktur. O Müslüman değildir ki Sünnilik veya Şiilikle bir ilgisi bulunsun! Gerçekte o, İslâm'ın ve İslâm mezheplerinin düşmanıdır. Aslında İran İslâm Cumhuriyeti siperlerinde şehid düşenlerin bir kısmını Sünni kardeşlerimiz oluşturmaktadır. Halihazırda birçok Sünni din bilgini de İran İslâm Cumhuriyeti'nin lehine savaş fetvası vermiş bulunmaktadırlar. Kaldı ki günümüz Irak nüfusunun % 60 - 65'ini Şiiler; % 30 - 35'ini de Sünniler oluşturmaktadır. Saddam'ın bu iddiası sömürgecilerin iddiasıdır. Sömürgeciler hedeflerine ulaşmak ve Müslümanları birbirine düşman etmek için bu türden iddialar icat etmektedirler ama asla hedeflerine ula-

İslâm Mücahidleri, kâfir ve cânî Irak rejimini tarihin çöp sepe-
tine fırlatmaya kararlıdırlar.

şamayacaklardır, inşaallah. Bugün Sünni Libya ve halkının büyük bir ekseriyeti Sünni olan Suriye bizi desteklerlerken, halkının büyük çoğunluğu Şii olan Kuzey Yemen Irak'ı desteklemektedir.

SORU — İran İslâm Cumhuriyeti'nin bu savaşta-ki savunma saikleri nelerdir?

CEVAP — Savunma meselesi, bu konuda âyet ve rivayetler ileri sürmeye gerek duymayacak kadar fitri bir meseledir. Bu yüzden, büyüklerimizin konuya ilişkin düsturlarını irşad amacı güden düsturlar olarak görmek mümkündür; çünkü tek başına akıl bu konuda hüküm ifade edebilecek güçtedir.

Akıl, savunmanın grekliliğini ortaya koyduğu gibi, savunmanın sonunu da saldırganın ortadan kaldırılması veya defedilmesi olarak kabul eder. Yani akıl bize şunu söylemektedir :

Eğer düşman İslâm ülkesine saldırırsa, mümkün olan her vesileyle savunma yapmak ve savunmayı, düşmanı bir daha İslâm topraklarına saldıramayacak duruma getirinceye kadar sürdürmek gerekmektedir. Yani gerçek savunma sadece topraklarını savunmak ve işgal edilen yerleri geri almak değildir. Buna ilaveten karşı taraftakine saldırmak, onu bir daha saldıramayacak duruma getirinceye kadar sıkıştırmak ve bunu sağlamak için topraklarında ilerlemek de savunmanın içine girmektedir. Ne zaman ki düşman ortadan kalkar ve İslâm Cumhuriyeti'nin istekleri yerine gelirse, işte o zaman savunma sona erer.

İran İslâm Cumhuriyeti,

«Fitne kalmayıp, yalnız Allah'ın dinî ortada kalana kadar onlarla savaşın. Eğer vazgeçerlerse, zul-

medenlerden başkasına düşmanlık yoktur.» (Bakara Süresi, 193) gibi âyetlere istinad ederek meşru müdafaa hakkını fitne ortadan kalkıncaya kadar sürdürmeye kararlı bulunmaktadır.

Hiç kuşkusuz kendisine savaş tahmil edilmiş bir milletin önünde savunmadan başka bir yol yoktur. Bu durumda savunma, şerefli bir barışa ulaşmanın yegane yoludur; ve bu durumdaki savunma, bütün uluslararası kanunlara mutabık bulunmaktadır.

BİRLEŞMİŞ MİLLETLER SÖZLEŞMESİ'NİN 10. MADDESİ

«Birleşmiş Milletler'e üye herhangi bir ülkenin istiklâline ve toprak bütünlüğüne her türlü harici tecavüz yasaktır. Her türlü dış saldırıya karşı savunma yapmak meşru bir hak olarak kabul edilmiştir. Bu savunma ister müdafaa olsun, isterse savunma amaçlı saldırı olsun remen kabul edilmiştir.»

SORU — İran ihtiyaç duyduğu silahların temin edilmesi hususunda ne yapmaktadır?

CEVAP — İran'ın en büyük silah temin etme kaynağı Irak Ordusudur. İslâm Savaşçıları giriştikleri her saldırıda Irak'tan büyük oranlarda silah ve teçizat ganimet almakta ve bu silahların kullanılabilir durumda olanlarını derhal Baasçı kâfirlere karşı kullanmaktadırlar. Tamire ihtiyaç duyan silah ve teçizat ise onarılmak üzere cephe gerisine nakledilmekte ve daha sonraki saldırılarda kullanılmaktadır.

Gözden uzak tutulmaması gereken bir diğer husus da Mel'un Şah zamanındaki İran'ın Büyük Şeytan Amerika'nın muazzam sermayelerle büyük yatırımlar yaptığı ülkelerden biri olduğudur. Büyük Şey-

tan Amerika, Fars Körfezi'ndeki menfaatlerinin koruyuculuğunu üstlenerek Orta Doğu'da onun jandar-malığını yapması amacıyla İran'a modern ve oldukça gelişmiş silahlar vermektedir. Ama ne mutlu ki, İslâm İnkılâbı'ndan sonra bu modern silahlar artık kâ-firlere doğru çevrilmiş ve onlara karşı kullanılmış bulunmaktadır.

Bir diğer kaynak ise bizzat İran'da gerçekleştirilen hafif ve ağır silahlar ile mermi üretimidir. Şu anda İran'da mücahidler büyük bir şevkle ve tam bir ibadet aşkıyla el bombaları, havanlar, tüfekler ve sair silahlar üretmektedirler.

SORU — Irak ihtiyaç duyduğu silahların temin edilmesi hususunda ne yapmaktadır?

CEVAP — Irak dahilde hiçbir silah ve teçhizatı üretebilecek imkâna sahip bulunmamakta ve bütün savaş araçlarını tamamiyle dışardan ithal etmektedir. Bölgedeki gerici ülkeler de bu konuda bütün güçleriyle Irak'a yardımcı olmaktadırlar. Bu savaşı Irak'ın kazanması bölgedeki çıkarlarının korunmasını sağlayacağından süper güçler ve süper güçlerin yan-daşı silah üreticisi ülkeler de habire Irak'a silah ver-mektedirler.

Siyonist Baas Partisi'nin iktidarı eline geçirmesinden bu yana Irak'ın en büyük silah kaynağı Sovyetler Birliği'dir. Irak'ın elinde bulunan teçhizatın % 90'ı Sovyetler Birliği malıdır. Sovyetler 1970 yılına kadar 480 milyon Dolara muadil meblağdaki krediyi Irak'ın emrine tahsis etmiş bulunmaktaydı. Bunun yanında Kremlin Sarayı'ndakiler 1973 - 78 yılları boyunca Irak'a bir buçuk milyar Dolarlık silah satmışlardır. Kremlin ile Bağdat arasında imzalanan bir

anlaşmaya göre Sovyetler Irak'la ortaklaşa petrol bulup çıkarmakla uğraşmaktadır.

Baasçı Irak rejimi halihazırda ihtiyaç duyduğu silahları direkt veya endirekt yollarla Amerika, İngiltere, Federal Almanya, Mısır, İtalya ve özellikle de Fransa'dan ve bölgedeki gerici ülkelerden almaktadır.

SORU — Acaba bu savaş daha çok Amerika ve Sovyetler gibi güçlü ülkelerin yararına değil midir?

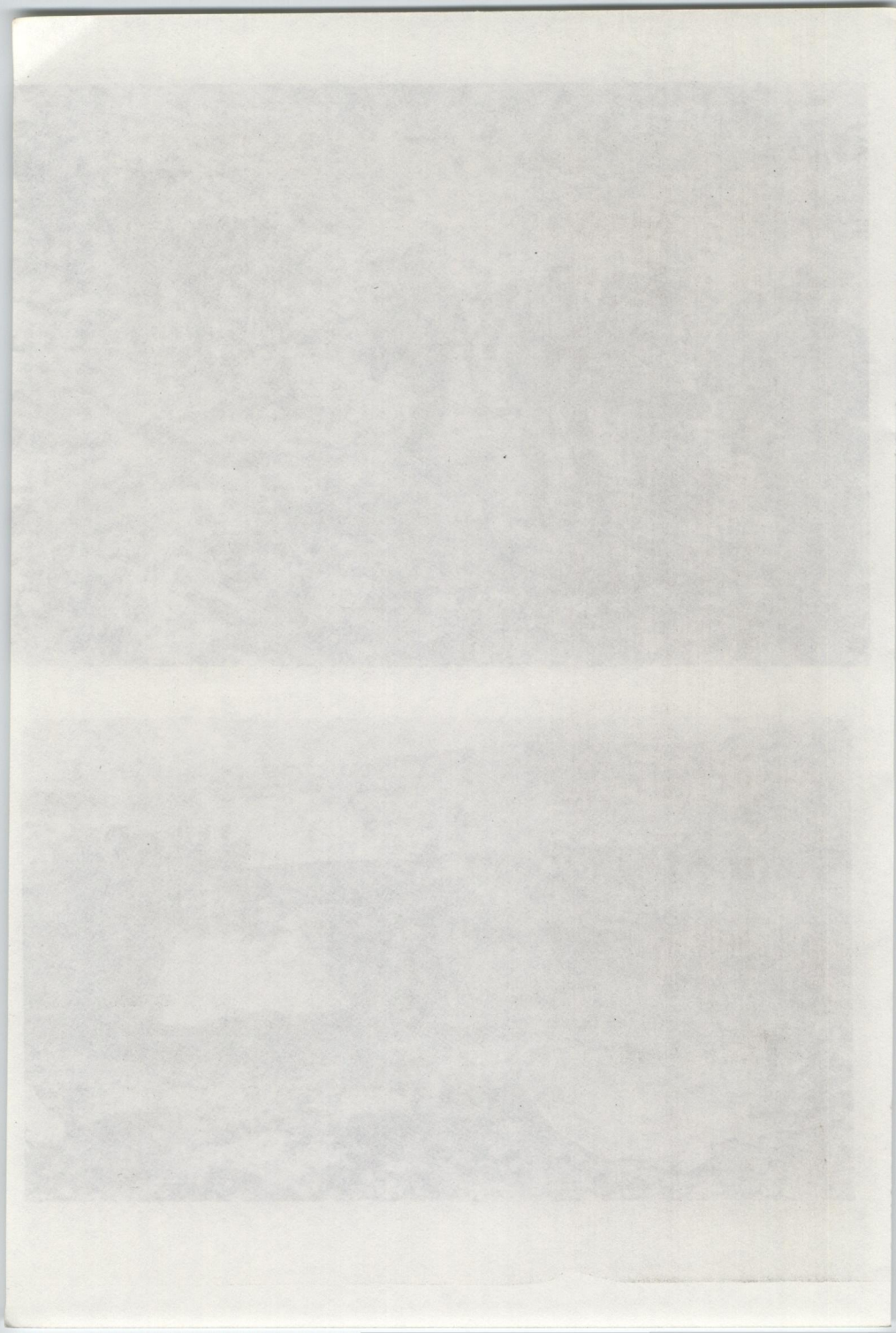
CEVAP — Eğer savaşın başlatılış nedenine biraz dikkat edecek olursak göreceğiz ki, bu savaş Irak'ın kazanması gerçekten de Amerika, Sovyetler ve sair müstekbir ülkelerin yararına olacaktır.

Hiç kuşkusuz bu ülkeler savaş sayesinde silah satarak çok büyük yararlar sağlamaktadırlar; ama silah satarak elde edilen bu menfaatler İran İslâm Cumhuriyeti'nin yenilmesi sayesinde bölgede elde edecekleri menfaatlerin yanında bir hiç mesabesindedir.

SORU — İran niçin Irak rejiminin barış isteğini reddediyor ve neden savaş devam ettirmek hususunda bu kadar ısrarlı davranıyor?

CEVAP — Daha önce de belirtildiği gibi, Irak bu savaş kâfir müstekbirlerin emriyle genç İslâm Cumhuriyeti'ni ortadan kaldırmak için başlattı. Savaşın ilk günlerinde çok büyük bir zafer kazanacaklarını sanıyorlardı. Saddam, «Mecusilere karşı muhakkak muzaffer olacağız.» ve sair buna benzer sloganlarla sarhoş olmuş ve o kadar büyük bir gurura kapılmıştı ki İran'la Irak arasında 1975'te Cezair'de imzalanan anlaşmayı Irak Meclisinde herkesin gözü önünde par-

ça parça etmişti. Ama bir süre sonra İslâmi İran kendini toparlayıp da Feth'ul-Mübin gibi muazzam karşı saldırılar gerçekleştirdi, müstekbirlerin pembe hülyaları suya düştü ve birdenbire barış çılgınlıkları iştiril-meye başladı.

Oysa Müslümanlar Resul-i Ekrem'in (s.a.v.) «Müslüman aynı delikten iki kez ısırılmaz.» sözündeki hikmeti idrak etmişler ve bu konuda birçok tecrübeler edinmişlerdir.

Filistinlilere ve bölge ülkelerine saldıran İsrail, giriştiği her saldırı ve işgal hareketinden sonra barıştan ve insan - severlikten dem vurmakta ve karşı taraftakileri muvakkat bir barışa çağırmaktadır. Her seferinde de bu aldatmaca hedefine ulaşmakta; İsrail'le ateşkes anlaşmaları yapılmakta ve İsrail hem işgal ettiği yerleri elinde tutmakta ve hem de bir süre dinlenme imkânı bularak yenibaştan Filistinlilere ve Lübnan ve sair bölge ülkelerine saldırmaktadır. Ama Müslümanlar, İsrail'in bu taktiğinden büyük dersler çıkarmışlardır artık.

Bu yüzden biz diyoruz ki, Irak yönetimi tıpkı İsrail gibi sözüne güvenilmez bir yönetimdir. Ona güvenmek mümkün değildir. Eğer İran İslâm Cumhuriyeti tutup da Irak'la barış imzalarsa Saddam'ın Ortadoğu'da soğuk savaş rüzgârları estirmeyeceği ve korkunç bir silah yarışına girmeyeceğini kim garanti edebilir?

SORU — Şimdiye kadar İran - Irak savaşını sona erdirmek hususunda hangi ülke ve teşkilatlar arabuluculuk girişiminde bulundular ve İslâm İnkılâbı sorumluları niçin bu çağrılara olumlu cevap vermiyorlar?

CEVAP — Bu konudaki ilk siyasi telaş Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nde görüldü. Güvenlik Konseyi, vahşi Irak saldırısının başlamasından birkaç gün sonra toplandı ve 29 Eylül 1980 tarihinde bir bildiri yayınlayarak her iki ülkeden saldırıların durdurulmasını istedi. Bu bildiride bırakın Saddam'ın bu saldırısının kınanmasını; Irak'tan işgal ettiği İran topraklarından çekilmesi bile istenmedi.

Buna ilaveten, Pakistan Cumhurbaşkanı Ziyaulhak, İslâm Konferansı Genel Sekreteri Habib Şatti ve Filistin Kurtuluş Örgütü İcra Komitesi Başkanı Yaser Arafat da ayrı ayrı Tahran ve Bağdat'ı ziyaret ederek savaşın sona erdirilmesinin yollarını araştırmak hususunda iki ülke yetkilileriyle görüşmelerde bulundular.

Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Özel Temsilcisi Olaf Palme'nin bu görevindeki ilk işi 1980 Kasım'ında İran - Irak savaşının sona erdirilmesini sağlamaya yönelikti. Palme, 1981 yılının ilk aylarında Tahran'a yaptığı üçüncü ziyaretinde İran makamlarının 1975 Cezair Anlaşması'nı kabul ettiklerini hatırlatarak; saldırganın kim olduğuna ilişkin herhangi bir şey söylemese bile, «İranlılar kendi doğal haklarını savunmakta direniyorlar; gayet açık bir şey bu.» demekten kendini alamadı.

İslâm Konferansı Teşkilatı'na üye ülkelerden sekiz tanesinin devlet veya hükümet başkanları ile teşkilatın genel sekreterinden oluşan bir heyet de 1981 yılının Mart'ında bu amaçla Tahran'ı ziyaret etti.

Bağlantısız ülkeler'in Mart 1981'de Yeni Delhi'de yapılan Dışişleri Bakanları Konferansı'nda Hindistan, Küba ve Zambiya dışişleri bakanları ile Filistin Kur-

tuluş Örgütü temsilcisinden oluşan bir heyeti bu konuyla ilgilenmekle görevlendirildi.

1981 yılının Mayıs, Haziran ve Temmuz aylarında İslâm Konferansı ve Bağlantısızlar heyetleri ile Olaf Palme Tahran ve Bağdat'a ziyaretlerde bulundular.

İslâm Savaşçılarının 1982 yılının Nisan ayında Irak'a karşı Feth'ul-Mübin saldırısını gerçekleştirdikleri ve İslâm topraklarının büyük bir bölümünü kurtararak Baasçılara büyük kayıplar verdirdikleri sıralarda Bağlantısızlar heyeti bir kez daha Tahran'a gitti.

Diğer yandan İslâm Konferansı Teşkilatı ile Dünya İslâm Kongresi heyetleri de iki ülkeye bu amaçla ziyaretlerde bulundular. Burada Cezair Dışişleri Bakanı Muhammed ibn Yahya'nın uçağının Tahran'a giderken Irak savaş uçaklarınca düşürülmesini hatırlatmamız da yerinde olacaktır. Irak savaş uçakları Muhammed ibn Yahya'nın uçağına saldırarak onun ölümüne neden oldular.

Hurremşehir'in İslâm savaşçılarınca geri alınmasından ve Beyt'ul-Mukaddes Saldırısı'ndan iki hafta sonra İslâm Konferansı heyeti sekizinci kez iki ülkeyi ziyaret etti; ama bu çabalar adil bir barışı gerçekleştiremeyecek durumda olduğu için bir kez daha red cevabıyla karşılaştı.

1982 yılının Ekim'inde Birleşmiş Milletler bir kez daha ateşkes çağrısında bulundu ve Senegal Dışişleri Bakanı'nın başkanlığındaki bir heyeti Tahran ve Bağdat'a gönderdi ama bu ziyaret de neticesiz kaldı.

1983'ün 4 Ocak'ında, İslâm Savaşçılarının zaferle sonuçlanan Muharrem saldırısından sonra, Cezair

Dışişleri Bakanı başkanlığındaki bir Cezair heyeti Tahran'a ziyarette bulundu ve bu ziyaretten de bir netice alınamadı. Bunun üzerine 1983'ün 18 Mayıs'ında bu ülkenin Başbakan'ının başkanlığında yüksek düzeyde bir Cezair heyeti Tahran'a giderek İranlı yetkililerle İran - Irak savaşı hakkında görüşmeler yaptı.

Gelelim sorunuzun ikinci kısmına :

«İslâm İnkılâbı sorumluları niçin bu heyetlerin barış çağrısına olumlu cevap vermiyorlar?» diyorsunuz.

Öncelikle şunun belirtilmesi gerekmektedir ki, İran'ı ziyaret eden arabulucu kişi ve heyetlerin amacı savaşı sona erdirmek ve saldırganı belirleyip cezalandırmaktan çok kendilerini tanıtmak, siyasi durumlarını güçlendirmek ve uluslararası platformda destek kazanmaktır. Kimi ülkelerin devlet başkanlarının bu işe bulaşmasının nedeni, kendilerini dünyaya barışsever insanlar olarak tanıtmaktan başka bir şey değildir.

İkincisi; bu heyetlerden hiçbirisi daha önce getirdiği tekliften farklı bir teklif getirmemiş ve hep aynı tekliflerle İslâm İnkılâbı sorumlularının karşısına gelmişler; bu yüzden de hep aynı cevapla karşılaşmışlardır. Daha sonra İran İslâmî Şûra Meclisi Başkan'ı Hüccetülislâm velmüslimin Haşimi Refsencani resmi bir açıklama yaparak bu heyetlerden eğer yeni bir teklif getirmiyorlarsa İran'a gelmemelerini istedi.

Üçüncüsü; bütün bu heyetlerin İran'ı ziyareti şimdiye kadar hep İslâm Savaşçılarının zafer kazanmasından ve Baasçı Irak rejiminin rezil bir şekilde yenilgiye uğramasından sonraya rastlamakta; ve bu da, hem dünya istikbarının Irak'ın yenilmesi ve İran İs-

lâm Cumhuriyeti'nin zafer kazanması karşısında duyduğu dehşeti ve hem de bu heyetlerin dünya istikbarına olan bağımlılıklarını çok açık bir şekilde gözler önüne sermektedir.

**SORU — Irak'ın kimyasal silahlardan yararlan-
ması ve Birleşmiş Milletler'in bu konuda takındığı ta-
vir nasıl olmuştur?**

CEVAP — Irak rejimi kimyasal silahlardan ilk kez İran'ın en güneyinde yer alan Selempçe mıntıkasında mahdut oranda yararlandı. Bu olayda yaralananlar (ki maalesef elimizde bu yaralıların kesin sayısını gösteren bir kaynak yok) zehirli gazı koklamaları neticesinde başdönmesi ve sinir krizi hastalıklarına müptela oldular.

Kimyasal silahlardan yararlanma olayı ikinci defasında Meymek mıntıkasında tekrarlandı. Henüz bu olayın üzerinden pek bir şey geçmemiştir ki Irak 15 Ocak 1981 tarihinde Hilale ile Neyhazer arasındaki mıntıkada bir kez daha kimyasal silahlar kullandı ve o mıntıkada Iraklıların saldırısını durdurmaya çalışan sekiz - on kadar İslâm savaşçısının şehadetine sebep oldu.

İslâm savaşçılarının mütecaviz Irak askerlerini işgal ettikleri İran İslâm Cumhuriyeti topraklarından dışarı atma çabalarının yoğunluk kazandığı 1982 yılında Irak rejiminin kimyasal silahlardan yararlanma oranı büyük bir artış gösterdi ve sözügeçen yıl zarfında Irak kimyasal silahlardan 11 kez istifade etti.

1982 yılının sonu ve 1983'ün başlarından Hayber Saldırısı'na kadar (5 Mayıs 1984) Irak 31 kez kimyasal silahlar kullandı. Özetle :

10 Ağustos 1983 tarihinde İran'ın kuzey batısında

yer alan Piranşehir ve Temerçin mıntıkaları Irak'ın kimyasal silah saldırısına uğradı. Bu saldırı neticesinde 170 kişi şehid oldu veya yaralandı. Yaralananlardan bazıları 25 Ağustos 1983 tarihinde Tahran'da bulunan uluslararası basın - yayın ajansları tarafından ziyaret edildi.

Bu arada sivil yerleşim bölgeleri de Irak'ın kimyasal silah saldırılarından masum kalmadılar :

22, 23, 25 ve 28 Ekim 1983 tarihinde Baneh ve çevresindeki köyler; mesela Seyyidlu, Bademcan ve Bayencan köyleri Irak'ın kimyasal bombardumanına uğradı. Bu saldırıda Kürtler'in oturduğu bu mıntıklardaki birçok kadın ve çocuk yaralandı ve kör oldu.

Kâfir, Baasçı ve Siyonist Irak rejimi savaşın başlangıcından 1983 yılının sonlarına kadar İran milletine karşı 69 kez kimyasal silahlar kullanmıştır. Bu kimyasal bombalamalar neticesinde İslâm savaşçıları ile sivil halkdan 2912 kişi yaralanmış; 8 kişi kör olmuş ve 45 İslâm mücahidi şehid düşmüştür.

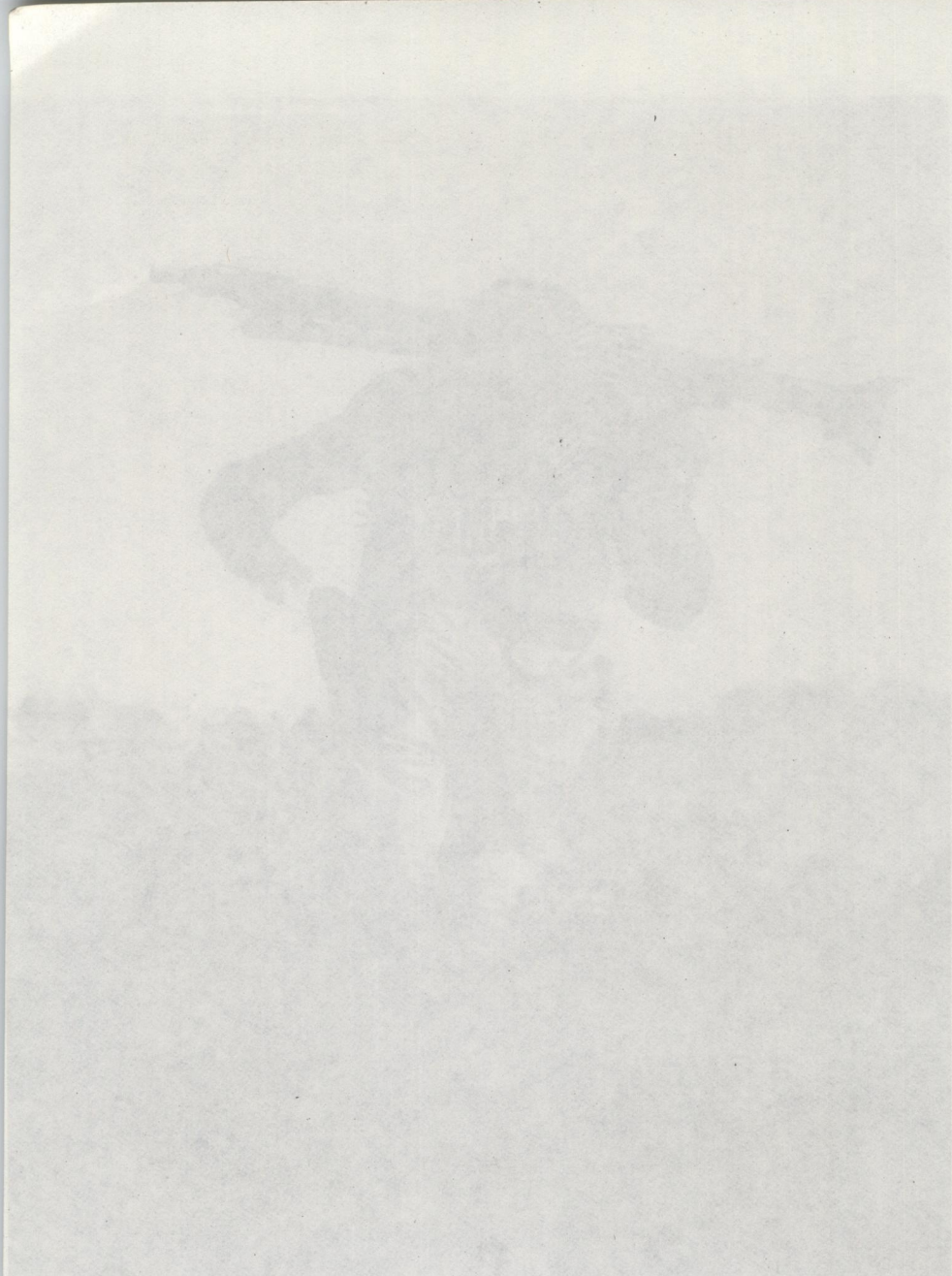
Saddam'ın cinayetleri ve kimyasal silahlardan yararlanması öyle korkunç bir dereceye ulaştı ki, Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri De Cuellar kimyasal silahların kullanılmasını şiddetle protesto etti ve 15 Mart 1984 tarihinde İran İslâm Cumhuriyeti'ne kimyasal silah kullanımını yerinde müşahade etmek üzere 4 kişilik bir heyet gönderdi.

Sözügeçen heyet 21 Mart 1984 tarihinde konuyla ilgili 28 sayfalık raporunu Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'ne sundu.

Bu raporda Irak'ın İran İslâm Cumhuriyeti'ne karşı kimyasal silahlar kullandığı teyid edilmekteydi. Raporda da belirtildiği gibi, kullanılan kimyasal bombalar Hardal ve Tabun sinir gazı ihtiva etmektedir.

Müslüman İran halkı Kurân'dan aldığı ilhamla kendisini ve inancını mudafaa etmektedir.

İnsanın mabalesa emektedir.
Müşküman İsmaili Kur'an'dan aldığını İsmaili kendisinin ve

Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri bu rapora Irak'ın İran'a karşı kullandığı kimyasal silahları tees-süfle karşıladığını belirttiği bir mukaddime ekleyerek raporu Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'ne sundu. Bunun üzerine Güvenlik Konseyi de İran'a karşı kullandığı kimyasal silahlardan dolayı Irak'ı 31 Mart 1984 tarihinde şiddetle kınadı.

SORU — Sizce petrol fiyatının düşürülmesi komplosunun İran - Irak savaşıyla bir ilgisi var mıdır?

CEVAP — Petrol fiyatının düşürülmesi komplosunun bu savaşla çok direkt bir ilgisi vardır. İran İslâm Cumhuriyeti'ni ekonomik yönden zor durumda bırakarak bölgedeki çıkarlarını korumak isteyen dünya istikbarının sımsıkı sarıldığı son çözümlerden biridir bu. Ama İran İslâm Cumhuriyeti yetkilileri çok daha öncelerden böyle bir ihtimali gözönünde bulundurdukları için aldıkları tedbirlerle bu komployu büyük oranda etkisiz hale getirebildiler. OPEC Teşkilatı'ndaki İran İslâm Cumhuriyeti temsilcilerinin çabalarıyla petrol fiyatı yeniden yükselmeye başlamış bulunmaktadır. Ve İslâm düşmanları, İran İslâm Cumhuriyeti'ni ortadan kaldırma emellerini beraberlerinde mezara götüreceklerdir, inşaallah.

SORU — İran İslâm Cumhuriyeti yetkililerinin son zamanlarda Fars Körfezi ülkelerini tehdit etmelerinin nedeni nedir?

CEVAP — Irak'a sağladıkları ekonomik ve askeri yardımlardan dolayı, İran İslâm Cumhuriyeti yetkililerinin itirazına muhatap olan ülkeler sadece Fars Körfezi ülkeleri değildir. Aksine, Fransa, Mısır ve benzeri ülkeler de bu durumdadırlar. Fakat Suudi Arabistan ve Kuveyt gibi ülkeler İran devlet ve milletinin

daha büyük nefretine muhatap olmuşlarsa, bu onların hem savaş bölgesinde bulunmaları ve hem de Irak'a sair ülkelere oranla çok daha fazla yardım etmelerinden ileri gelmektedir.

Örnek olarak şu kadarını söyleyebiliriz ki, Suudi Arabistan yalnız 1981 yılında bir milyar dolara 9 metrelik uzun menzilli füzeler satın almış ve bunları Irak rejiminin emrine vermiştir. Suudi Arabistan, Kuveyt, Bahreyn, Katar, Birleşik Arap Emirlikleri ve Umman'dan oluşan Körfez İşbirliği Konseyi Irak'a savaşın yalnızca ilk üç yılında 40 milyar Dolarlık mali yardımda bulunmuştur.

Eğer bu ülkelerin Irak'a olan yardımları olmasaydı zalim Saddam rejimi çoktan yıkılmış olurdu. Bu yüzden bizim bu ülkeleri uyarmamız gayet doğal bir davranıştır. Çünkü denilebilir ki bu ülkeler de İran İslâm Cumhuriyeti'ne savaş açmış bulunmaktadırlar.

SORU — İran İslâm Cumhuriyeti'nin Irak'a yardım eden ülkelere karşılıklı genel tavrı nedir?

CEVAP — Biz haklı olduğumuzun anlaşılmasını ve Irak'a yardım etmekten vazgeçilmesini istemekteyiz. Bu savaşta Irak'a yardım edenler bizimle savaş halinde bulunmaktadır. Buna rağmen ülkemiz temkinli davranmış ve şimdiye kadar bu ülkelere sadece nasihat etmekle yetinmiştir. Ama Müslüman İran halkının sabrının bir sınırı olduğu da ortadadır.

SORU — Acaba İran da Irak gibi sivil yerleşim yerlerini bombalıyor mu?

CEVAP — İran İslâm Cumhuriyeti bu savaşta İslâmî prensiplere sıkı sıkıya riayet etmekte ve mümkün mertebe daha az kişinin ölmesi için çaba harcamaktadır. İslâm savaşçıları kâfir Baasçıların yaptığı

katliamlara cephelerde mertçe cevap vermekte ve cephede intikam almaktadırlar. Bütün dünya şunu çok iyi anlamış bulunmaktadır ki, tüm insani kanun ve kuralları ayaklar altına alan ve sivil yerleşim yerlerini bombalayan Irak'tır, İran değil.

SORU — İran bu savaştan galip çıkarsa Irak topraklarını işgal edecek mi?

CEVAP — Hayır; İran'ın Irak topraklarında gözü yoktur. İran İslâm Cumhuriyeti yetkililerinin de defalarca belirttikleri gibi, Saddam ve Irak'a hakim Baas rejimi devrildikten sonra Irak'ın Müslüman halkı kendi yönetimini kuracak ve istediği kişileri işbaşına getirecektir; İran'ın bir karış Irak toprağında bile gözü yoktur.

SORU — İran'ın Irak'la savaşı sona erdirdikten sonra İsrail'le savaşıacağını dile getiren sloganın doğruluk derecesi nedir?

CEVAP — Aslında Amerika ve sair müstekbir ülkelerin Irak'ı İran İslâm Cumhuriyeti'ne saldırtmalarının nedeni, İran'ın saldırgan Siyonistlerle yüzyüze gelmesini önlemeye yöneliktir.

Müslüman ve mazlum Filistin halkı yıllardır göçebe hayatı sürmekte ve Müslümanların ilk kiblesi Mukaddes Kudüs işgalci Siyonistlerin işgali altında bulunmaktadır. Siyonistlerin ne kadar büyük bir tehlike olduğunu çok iyi bilen İslâm İnkılabı'nın Rehberi İmam Humeyni, tâ yirmi yıl öncesinden bu yana dikkatleri bu yöne çekmeye çalışmış ve bu konser tümörünün ne edip edip ortadan kaldırılması gerektiğini ilân etmiştir. Evet, Müslüman İran halkı işgalci, gâsip ve siyonist İsrail'in ortadan kaldırılması hususunda karardır ve inşaallah kâfir Baas rejimi ortadan kaldırıldıktan sonra bunu behemehal yapacaktır.

SORU — Eğer başkalarının hakkına tecavüz etmek kötü bir şeyse; halihazırda İran da Irak topraklarına girmiş bulunmaktadır. Acaba bu da tecavüz değil midir? Bunu nasıl izah edersiniz?

CEVAP — İran mütecaviz değildir ve sadece meşru mudafaa hakkını kullanmaktadır. Savaşın üzerinden 6 yıl geçmesine rağmen halihazırda bile İran kendisini savunma durumunda bulunmaktadır. Biz bu savaşta kendimizi ve inancımızı savunmaktayız. Irak habire sivil bölgelerimizi bombalamakta ve savunmasız birçok kadın, çocuk ve ihtiyarı öldürmekte veya yaralamaktadır. Bu yüzden de, Irak'ın elinden Müslüman halkımızı katletmeyi sağlayan imkânların ne edip edip alınması gerekmektedir.

SORU — İran İslâm Cumhuriyeti'nin savaşı sona erdirme hususunda ileri sürdüğü şartlar nelerdir?

CEVAP — İran'ın savaşın sona erdirilmesine ilişkin şartları özetle şöyledir:

1 — Saldırganın tarafsız bir mahkemede yargılanması.

2 — İran'a savaş tazminatı ödenmesi.

3 — Iraklı mültecilerin ülkelerine dönmesi.

Şunun da belirtilmesi gerekmektedir ki, Baas rejimi yıkıldıktan sonra eğer Irak'ta İslâmî bir yönetim kurulursa İran İslâm Cumhuriyeti savaş tazminatı istemekten vazgececektir Tersine, problemlerinin giderilmesi hususunda bu ülkeye yardım etme yoluna bile gidilecektir. Ama eğer Baasçı olmayan ve fakat İslâmî de olmayan bir yönetim işbaşına gelirse, o zaman bu yönetimden hem savaş tazminatı istenecek ve hem de Iraklı mültecilerin ülkelerine dönmelerinin sağlanması talep edilecektir.
